

kur i pane djälene edé kälene, ke isne katandisure ke te di lekure edé kókale, te giðe besuan, ke kiš vatur vertét n airét. Si kenduane de kárterate giðe tsili, edé u kiš árdure dževapi pas fjálevet, ke kišne skruare, e besójtine me sum akomi. É si djavasi djal i mbretit kártené e babait, ke i skruan, t i dergón vezirin, i ðote vezirit mbreti, ke »te vetš ne babai, se i ben lazém atjé«. I ðote veziri, ke »ketó kártera jane te řejma, s iste me mukim, ke te veje neri u i gáte n airét é te vij prap«. I ðote djali i mbretit, ke »mua perpara ti me ðe, ke vete; tani me ðua: „S iste me mukim“, po do vetš do mos do, se po s vajte, do te te pres«. ðote veziri, ke »kejó pune iste e řejme; é po iste drejte, te hiñe djali i gatorit ne kazane, ke te ziené me val ne zjar, é te dale prape i sakte, até her do t e besój, é keštú s e besój edé nuku vete«. I ðote djali i mbretit djalit gatorit, ke »do hitš ne val te vliare, é te daltš prape i sakt, ke te besone veziri«. I ðote djali, ke »u tani, me še, se ts jam nga uða, po te vete ne štepi, te ři n a djete dit, te kselodem, edé pastáj vij é te ðom«. Aštú vate djali prape ne štepi te tij é ndeni, po řij sekeldisur. I ðote prape e bukur e deut, ke »ts ke, ke ři sekeldisure, tani ke me noné te keke nuku ke ketéj é tutje, po do ketš te mira?« I ðote djali, ke »tani iste m e kekja, ke me ðote mbreti, ke te hij ne kazane mbernda ne val te vliare«. I ðot ajó, ke »ben rehát, se kejó s iste hitš gje. Si sküane te djete dit, i ðot ajó, ke »sot te vetš ne mbreti edé t i ðuatš, te beñe zjar te mir, te vere de kakanen é t e mbušne me val, edé t e len te vloñe valt, sa te duan atá; pasandáj« i ðot ajó edé i ða ne bar é i ðote, ke »na keté barin, é kur te ketšéš mbernda ne kazane, t e ketš ne gol keté barin, edé me keté s pesón hitš gje, se u keté bar keše, kur me prit arapi é me benej katre tsopa, edé nga ki bar ngáleše prap«. Aštú e mori djali até barin, e kiš me vétšhe edé vate ne mbreti; i ðote mbreti, ke »do hitš ne kazán me val te vliare sot, a po ts do betš?« I ðote djali, ke »vere, t e bine hazér, edé te hij«. Aštú vate vete veziri edé e beri zjarin, vuri de kakanen edé e mbušni me val plot edé e la, sa veloi mir; pastáj i foli mbretit edé djalit, é i ðote veziri mbretit, ke »te ketšne djali i gatorit mbernda ketú, é po doli prape i gat, até here do besój, ke karta ist e vertét, edé do vete ne babá it«. É me te ðens veziri ató fjal, mblidets djali edé ketseu mbernda ne kazán, edé doli, ndzoři koken nga valte edé kurmin mbernda ne val, edé valte velonej, edé u ða, ke »doni, te ři šume akomi mbernda, a po te dal?« I ðote mbreti, ke »del«.